

1.Sygn. akt VI GC 2013/18

1.0.0.1.WYROK

1.0.1.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku, Wydział VI Gospodarczy

w składzie Przewodniczący SSR Andrzej Makówka

Protokolant protokolant Barbara Pytlik

po rozpoznaniu 8 lipca 2019 r. w Rybniku

na rozprawie

sprawy z powództwa A. M.

przeciwko J. D. i K. K.

2.o zapłatę

1. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 26.698,98 zł (dwadzieścia sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 22.278,28 zł od 4 kwietnia 2018 r.

2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki 4.952 zł (cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia

Sygn. akt VI GC 2013/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 5 kwietnia 2018 r. powódka A. M. wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych J. D. i K. K. 26.698,98 zł z odsetkami ustawowymi od 22.278,28 zł od 4 kwietnia 2018 r. oraz kosztów procesu. Twierdziła, że prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z 25 listopada 2016 r. zasądzono na jej rzecz od (...) sp. z o.o. w R. (dalej spółka) 17.427,13 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu. Egzekucja prowadzona wobec spółki przez komornika sądowego okazał się bezskuteczna. Pozwani byli członkami zarządu spółki w chwili powstania wierzytelności powódki, w związku z czym odpowiadają za zobowiązania spółki na podstawie art. 299 k.s.h., gdyż egzekucja z majątku spółki jest bezskuteczna, a pozwani we właściwym czasie ze swojej winy nie zgłosili wniosku o ogłoszenie upadłości. Na dochodzoną pozwem kwotę sklady się: należność główna 17.427,13 zł zasądzona opisanym wcześniej wyrokiem, skapitalizowane odsetki za opóźnienie 4.851,15 zł, koszty postępowania, w tym klauzulowego 3.260 zł, koszty i wydatki postępowania egzekucyjnego 1.160,70 zł.

Nakazem zapłaty z 28 maja 2018 r. uwzględniono powództwo.

W sprzeciwach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów. Zarzucili, że w czasie gdy pełnili funkcję członków zarządu spółki stan finansowy spółki nie uzasadniał złożenia wniosku o otwarcie jej likwidacji bądź złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Spółka zaprzestała prowadzenia działalności dopiero w 2015 r. na skutek odmowy udzielenia dotacji. Sprawa z powództwa powódki przeciwko spółce toczyła się, gdy pozwani

nie byli już członkami zarządu spółki. Pozwani zakwestionowali także zasadność żądania powódki skierowanego przeciwko spółce.

Na rozprawie 8 lipca 2019 r. pozwana zarzuciła dodatkowo, że spółka działała na podstawie ustawy o sporcie oraz ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie w związku z czym nie miała zdolności upadłościowej.

Sąd ustalił:

Powódkę i spółkę łączyła umowa z 3 czerwca 2013 r. o świadczenie usług w zakresie sportu. Spółka działała jako organizacja pożytku publicznego. Działalność spółki finansowana była z dotacji Miasta R..

Okoliczności bezsporne.

Na mocy wskazanej umowy powódka zobowiązana była do świadczenia usług sportowych w prowadzonym przez spółkę klubie koszykówki od 5 sierpnia 2013 r. do 30 kwietnia 2014 r., a spółka do zapłaty wynagrodzenia. Spółka była zobowiązana również do zapewnienia powódce opieki lekarskiej. Spółka mimo wypłaty wynagrodzenia, nie odprowadzała zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych. Powódka z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych uiszczyła Urzędowi Skarbowemu 3.020,62 zł. Nadto w związku z kontuzją powódka poniosła koszty leczenia w wysokości 9.013,85 zł oraz koszty dojazdu na zabiegi medyczne w wysokości 3.610,66 zł. Pozwana nie zwróciła powódce poniesionych przez nią kosztów.

Dowód: pozew k. 2-43 akt I C 1854/14.

Pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki od 28 listopada 2013 r. do 19 listopada 2014 r. Pozwana natomiast funkcję członka zarządu spółki pełniła od 28 listopada 2013 r. do 10 kwietnia 2015 r. Od 10 lutego 2017 r. pozwany jest likwidatorem spółki.

Dowód: odpis pełny z (...) (...) k. 10-14, oświadczenia pozwanych.

Pismem doręczonym 9 maja 2014 r. powódka wezwała spółkę do zapłaty 12.230,25 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i dojazdu, natomiast pismem z 11 lipca 2014 r. powódka wezwała do zapłaty dodatkowo 3.020,62 zł z tytułu uiszczonej przez nią należności publicznoprawnej.

Dowód: wezwanie do zapłaty k. 38-43 akt I C 1854/14.

Powódka wniosła 11 grudnia 2014 r. pozew o zapłatę 17.427,13 zł przeciwko spółce. Pozew doręczono zarządowi spółki 2 kwietnia 2015 r. Wyrokiem zaocznym z 24 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w R. w całości uwzględnił żądanie powódki i zasądził od pozwanej spółki na jej rzecz 17.427,13 zł z ustawowymi odsetkami od 3.020,62 zł od 20 lipca 2014 r., od 12.230,25 zł od 17 maja 2014 r., od 394,26 zł od 2 kwietnia 2015 r. oraz koszty procesu w wysokości 3.200 zł. Wyrok uprawomocnił się 15 grudnia 2015 r. Na wniosek powódki wyrok został zaopatrzony w klauzulę wykonalności. Powódce przyznano od pozwanej 126 zł tytułem kosztów postępowania klauzulowego.

Dowód: pozew k. 2-43 akt I C 1854/14; wyrok k. 157 akt I C 1854/14;

Powódka złożyła wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce na podstawie wyżej przywołanego tytułu wykonawczego. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w G., D. K. pismem z 5 czerwca 2017 r. wezwał powódkę oraz spółkę do wysłuchania w trybie 827 k.p.c., w celu złożenia dalszych wniosków, pod rygorem umorzenia postępowania egzekucyjnego z uwagi na jego bezskuteczność. W uzasadnieniu wezwania komornik wskazał, że dotychczas prowadzone postępowanie nie doprowadziło do wyegzekwowania należności powódki. W toku postępowania egzekucyjnego powódka poniosła następujące koszty: 104,70 zł uiszczonej zaliczki, 156 zł wydatków.

Dowód: wniosek k. 17-18; wysłuchanie k. 19; postanowienie komornika sądowego k.19; wezwanie do uiszczenia zaliczki k. 23; przelewy opłat k. 24-25.

Pismami z 5 stycznia 2018 r. powódka wezwała pozwanych do zapłaty 21.799,83 zł w związku z bezskuteczną egzekucją wobec spółki. Pozwani odmówili zapłaty, nie uznając roszczenia.

Dowód: wezwania k. 26-31.

Spółka w 2013 r. na koniec roku obrotowego osiągnęła zysk w wysokości 59.286,48 zł. W 2014 r. spółka na koniec roku obrotowego odnotowała stratę w wysokości 62.583,91 zł. W 2015 r. spółka odnotowała stratę w wysokości 212.611,07 zł.

Dowód: sprawozdania z działalności spółki k. 72-82, k. 83-90, k. 91-105.

Oddalono wniosek o przeprowadzenie dowodu z akt rejestrowych spółki oraz przesłuchania stron, gdyż dowody te nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka wywodziła swoje roszczenie z normy art. 299 k.s.h. który przewiduje odpowiedzialność członków zarządu spółki z o.o. za zobowiązania spółki. Zgodnie z art. 299 § 1 k.s.h. jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, członkowie zarządu odpowiadają solidarnie za jej zobowiązania. Przesłanką konieczną do powstania odpowiedzialności po stronie członka zarządu spółki z o.o. za zobowiązania tej spółki na podstawie powołanego przepisu jest bezskuteczność egzekucji przeciwko spółce czyli stan, w którym istnieją nieuregulowane zobowiązania spółki wobec wierzycieli, które nie mogą być pokryte z jej majątku. Bezskuteczność musi być zarazem skutkiem niezgłoszenia przez członka zarządu we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcia postępowania układowego, gdy takie postępowanie powinno być wszczęte aby uchronić spółkę przed upadłością. Art. 21 prawa upadłościowego i naprawczego nakładał na dłużnika obowiązek złożenia w sądzie wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie dwóch tygodni od daty powstania niewypłacalności, która zachodzi gdy spółka nie wykonuje swoich już wymagalnych zobowiązań pieniężnych bądź gdy zobowiązania spółki przekroczą wartość jej majątku. Obowiązek ten spoczywa na każdym kto ma prawo reprezentować spółkę sam lub łącznie z innymi osobami. Odpowiedzialność odszkodowawcza członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialności uzależniona jest od wykazania przez wierzyciela jedynie istnienia zobowiązania spółki oraz bezskuteczności egzekucji z majątku spółki.

Członek zarządu zgodnie z art. 299 § 2 k.s.h. może uwolnić się od tej odpowiedzialności jeżeli udowodni, że zaistniała choćby jedna z trzech sytuacji wymienionych w tym przepisie:

- we właściwym czasie doszło do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub wszczęto wobec niej postępowanie układowe;

- choć nie doszło we właściwym czasie do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości spółki lub nie wszczęto postępowania układowego to nie nastąpiło to z jego winy

lub wierzyciel nie poniósł z tego tytułu szkody.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że na uwzględnienie nie zasługuje zarzut pozwanych co do zasadności roszczenia powódki przeciwko spółce. Zgodnie bowiem z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę był związany prawomocnym wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w R., wydanym w sprawie I C 1854/14 przeciwko spółce. W przywołanym orzeczeniu przesądzono o odpowiedzialności spółki za zobowiązania powódki. Sąd rozpoznający sprawę nie był uprawniony do oceny zasadności żądania powódki o zapłatę za świadczone usługi sportowe. Strona powodowa wykazała, zatem istnienie roszczenia wobec spółki.

Pozwany pełnił funkcję członka zarządu spółki od 28 listopada 2013 r. do 19 listopada 2019 r., natomiast pozwana od 28 listopada 2013 r. do 10 kwietnia 2015 r., a więc w czasie, kiedy wierzytelność powódki stała się wymagalna i dodatkowo została spółce zgłoszona. Powódka wzywała spółkę do zapłaty już maju i lipcu 2014 r., zaś powództwo wytoczyła 11 grudnia 2014 r. Roszczenie powódki przeciwko spółce w chwili wniesienia pozwu było już wymagalne. Nie ma przy tym znaczenia, że wyrok zapadł dopiero 24 listopada 2015 r., kiedy pozwani nie byli już członkami zarządu spółki, bowiem roszczenie wobec spółki stało się wymagalne wcześniej, w czasie kiedy sprawowali tę funkcję. Podkreślenia wymaga, że pozwani mieli wiedzę o zobowiązaniu spółki wobec powódki, mieli także możliwość zaspokojenia jej roszczenia.

Z zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że egzekucja prowadzona przeciwko spółce okazała się bezskuteczna. Powódka przedłożyła, bowiem wezwanie komornika sądowego z 5 czerwca 2017 r. do wysłuchania w trybie 827 k.p.c., w celu złożenia dalszych wniosków, pod rygorem umorzenia postępowania egzekucyjnego z uwagi na jego bezskuteczność. W uzasadnieniu wezwania komornik wskazał, że dotychczas prowadzone postępowanie nie doprowadziło do wyegzekwowania należności powódki. Powódka nie przedłożyła postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z uwagi na bezskuteczność, jednakże z wezwania wynika, że postępowanie nie doprowadziło do wyegzekwowania należności z uwagi na brak majątku spółki, a zatem już na tym etapie było bezskuteczne.

Pozwani nie wykazali, że w sprawie wystąpiła którakolwiek z przesłanek wyłączających ich odpowiedzialność. Na uwzględnienie nie zasługiwał w szczególności zarzut braku zdolności upadłościowej spółki. Bezspornym było, że spółka działała na podstawie przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie oraz ustawy o sporcie. Zdolność upadłościową regulują przepisy art. 5-6 Prawa upadłościowego. W art. 6 przewidziano wyłączenia podmiotowe dotyczące możliwości ogłoszenia upadłości. W punkcie 4 tego przepisu przewidziano, że nie można ogłosić upadłości instytucji i osób prawnych utworzonych w drodze ustawy, chyba że ustawa ta stanowi inaczej, oraz utworzonych w wykonaniu obowiązku nałożonego ustawą. W doktrynie wskazuje się, że utworzenie podmiotu w wykonaniu obowiązku nałożonego ustawą, w rozumieniu tego przepisu, wymaga wyraźnego wskazania z nazwy takiego podmiotu lub regulacji przewidującej istnienie konkretnego podmiotu. W rozpoznawanej sprawie wypadek ten nie miał miejsca, spółka bowiem nie została utworzona na mocy ustawy, a także w wykonaniu obowiązku nałożonego ustawą. Ponadto same przepisy ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie przewidują możliwość upadłości podmiotów pożytku publicznego (np. art. 22 ust. 5 ustawy).

Na aprobatę nie zasługiwało również stanowisko pozwanych, że w czasie pełnienia przez nich funkcji członków zarządu spółka funkcjonowała prawidłowo. Jak wynika z sprawozdań zarządu z działalności spółki za lata 2013 – 2015, już 2014 r. spółka ze stratą w wysokości 62.583,91 zł. W kolejnym roku strata znacznie wzrosła (212.611,07 zł). Wypadnie zauważyć, iż do podanych wartości należy jeszcze doliczyć wierzytelności powódki zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w R.z 24 listopada 2015 r., których spółka nie uwzględniła w sprawozdaniach za lata 2014 i 2015. Jak wynikało z omawianych dokumentów już w 2014 r. działalności spółki przynosiła straty i spółka nie była zdolna do regulowania swoich wymagalnych zobowiązań. Pozwani nie wskazali odpowiednich dowodów poza sprawozdaniami z działalności zarządu, zawierającymi także elementy sprawozdań finansowych na poparcie tezy o braku konieczności złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Wnosili o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. W sytuacji gdy stan finansów przedsiębiorstwa znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji finansowej dowód z przesłuchania stron uznano za zupełnie zbędny. Pozwani mieli wiedzę o złej kondycji finansowej spółki, tym bardziej, że spółka swoją działalność finansowała głównie z dotacji otrzymywanych od Miasta R., a sponsorów nie pozyskała w wystarczającej liczbie jak wynika ze sprawozdania. Pozwani nie podjęli działań, które wyłączyłyby ich odpowiedzialność. Pozwany nie udowodnił, że stan niewypłacalności spółki powstał po 19 listopada 2014 r., a biorąc pod uwagę treść orzeczenia Sądu Rejonowego w R. z 24 listopada 2015 r. - istniał znacznie wcześniej.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. i art. 481 § 1 i 2 k.c. zasądzono solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 26.698,98 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 22.278,28 od 4 kwietnia 2018 r. Odsetki

ustawowe za opóźnienie zasądzone zgodnie z żądaniem powódki od kwoty 22.278,28 zł obejmującej świadczenie główne oraz skapitalizowane odsetki od 4 kwietnia 2018 r.

O kosztach procesu postanowiono na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 w zw. z art. 99 k.p.c. obciążając nimi w całości solidarnie pozwanych stosownie do wyniku postępowania. Na koszty te w wysokości 4.952 zł złożyły się: 1.335 zł opłata od pozwu, 3.600 wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika i 17 zł opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.

Sędzia